

Artikel nr. 7.Lytterne foretrækker lettere musik fremfor alt.

- og er meget vrede på Torsdagskoncerterne. Er Lytternes indstilling et udtryk for dansk kultur ?

I sidste uges Gallup artikel blev befolkningens syn på radioens ledelse og repertoiret i almindelighed belyst. Som man forhåbentlig erindrer, blev resultatet, at indstillingen til ledelsen stort set var velvillig, medens tilfredsheden eller utilfredsheden med programmerne spaltede befolkningen i to praktisk talt lige store grupper. Det er alle de samme personer, der tilsammen danner et repræsentativt udsnit af den voksne danske befolkning, som også har svaret på et par yderligere spørgsmål, nemlig hvad de er mest tilfredse med, samt hvad de er mest utilfredse med i statsradiofoniens repertoire.

De fleste holder mest af underholdningsmusik.

Af radioens faste programrubrikker er der faktisk ingen - og det lige ned til børskurser - som ikke har sine glødende tilhængere, der fremhæver netop dette led i programmerne, som det bedste af det hele, og af svarenes mangfoldighed får man et forbavsende indtryk af de utallige dele, som tilsammen danner den egentlige kerne i repertoiret, hvor fattigt det end ofte kan synes.

Interessen samler sig dog om en halv snes kategorier, der hver for sig opnår tilstrækkelig mange tilfredse stemmer til at kunne måles i procenter, og her er de i rækkefølge efter den tilfredshedsgrad, de har vakt hos befolkningen i sin helhed :

underholdningsmusik	23 %
hørspil	14 %
foredrag	11 %
presse og aktuelt kvarter	9%
al musik	9 %
week-end hytten	6 %
dansemusik	4 %
gudstjeneste	4 %
klassisk musik	2 %
torsdagskoncerterne	1 %
andet	17 %

Den lettere musik er således absolut favorit, og musik i det hele taget er det mest yndede i radioen for henved halvdelen af lytterne. Den mere klassiske betonedede musik har næsten udelukkende sine tilhængere blandt de øverste samfundslag, der til gengæld ikke interesserer sig særlig for hørspil og foredrag.

Interessen for hørspil er langt betydeligere i byerne end på landet. Landboerne synes derimod navnlig godt om foredrag og især pressen. Også gudstjenesten fremhæves stærkt i landdistrikterne med 8 % af stemmerne mod 3 % i provinsbyerne og kun 1% i København.

For de yngre spiller musik i almindelighed langt den vigtigste rolle, men

både yngre og ældre (over 35 år) er enige om at kunne lide hørespil. Blandt de yngre holder 12 % meget af dansemusik, blandt de ældre er der kun 1 %. På den anden side er der 17 % af de ældre, men kun 3 % af de yngre, som synes, at foredragene er de bedste.

Det meget righoldige materiale kunne give anledning til mange interessante spekulationer over smagens fordeling både socialt, geografisk og aldersmæssigt, men pladsen tillader kun lige at notere, at mænd og kvinder gennemgående er enige, hvad den musikalske underholdning angår, men at kvinderne langt højere grad end mændene fremhæver hørespillene og gudstjenesten. Til gengæld går mændene ret naturligt stærkere ind for foredrag og presse end kvinderne.

De stakkels torsdagskoncerter.

Vender man sig derefter til svarene på det sidste spørgsmål, hvad man er mest utilfreds med, forbløffes man unægtelig stærkt over den ligefrem raseri og galde, som bliver torsdagskoncerterne til del fra en meget stor portion af fredelige lyttere. I betragtning af den forholdsmæssige ringe plads disse fremragende og internationalt anerkendte musikudsendelser indtager på programmet året igennem, forekommer det ikke smigrende for landets kulturelle standard, at det netop er dem, der udnævnes til hovedanke mod statsradiofoniens programvalg.

Listen over det mest upopulære i programmerne omfatter praktisk talt alt det samme som det mest populære, hvilket vil sige det alt sammen, men rækkefølgen er noget anderledes :

torsdagskoncerterne	25 %
dansemusik	15 %
klassisk musik	13 %
foredragene	13 %
hørespillene	8%
musikudsendelser	4 %
andet	21 %

Det bør dog retfærdigvis samtidig tilføjes, at medens der kun var 3 % af samtlige adspurgte, som ikke vidste, hvad de holdt mest af, var der 23 %, der ikke kunne komme i tanker om noget, de holdt mindst af, og yderligere 11 %, som syntes det var godt altsammen.

Vreden over torsdagskoncerterne er navnlig udpræget i de bredere samfundslag uden for København, dansemusikken har 11% modstandere i København, 13 % i provinsbyerne, men hele 21% på landet. Det er naturligvis også de ældre, som klager mest over den (20 % mod 9 % blandt de yngre).

Hvad foredragene og hørespille angår, findes deres værste fjender i hovedstaden, hvor de er forholdsvis 2 - 3 gange så talrige som blandt landboerne, der til gengæld slår langt hårdere ned på klassisk musik.

Som allerede nævnt, tillader denne korte artikel ikke større fordybelse i dette psykologiske interessante materiale, hvoraf man kun lige kan strejfe de vigtigste kendsgerninger, men ikke mindst til oplysning for statsradiofonien burde det underkastes en mere indgående behandling. Denne institution har, efter hvad der kom frem for kort tid siden, engang erklæret at den ikke er interesseret i den offentlige mening og kan vel for så vidt have ret i sit synspunkt, som en indstilling i lyttermajoritetens smag utvivlsomt yderligere ville sænke niveauet, men der burde dog være af interesse for i hvert fald programudvalget at finde ud af, om eventuelle forsøg på at højne niveauet bar nogen som helst frugt.